

δου εἰς Ἰοκοχάμαν, καὶ ἀτμόπλοια πλέοντα τακτικῶς ἀπὸ τῆς μίας εἰς τὴν ἑτέραν τῶν πόλεων τούτων. Ἄλλοτε ἐχρειάζετο ἀδεῖα ἵνα μεταβῇ τις διὰ ξηρᾶς καὶ νὰ πληρώσῃ ἰσχυρὰν φρουρὰν πρὸς συνοδείαν· κινουδὲν τούτων γίνεται, ὅσον οὕτω δὲ πάντα τὰ μέρη ταῦτα θέλουν στροφῇ διὰ σιδηροδρόμων.

Προτοῦ εἰσέλθῃ τις εἰς Ἰεδδὸν διέρχεται διὰ Σιναγούας, προαστείου τῆς πόλεως, ἔνθα γίνονται αἱ θανατικαὶ ἐκτελέσεις. Ἐν Ἰαπωνίᾳ, ἅμα τις κατηγορηθῇ θεωρεῖται ὡς ἐνοχλός, ὃ πᾶσα προσπάθεια καταβάλλεται ὅπως εὐρεθῇ τοιοῦτος. Τοὺς δεσποτάς μεταχειρίζονται διὰ τῆς μεγαλειτέρας αὐστηρότητος, ἵνα μὴ εἴπωμεν σκληρότητος. Τοὺς σωρεύουσιν ἐν ἀκαθάρτοις κελλίσι· ἔνθα χύτακλινόνται ἐπὶ λιθοστρώτου· δὲν παρέχουσιν αὐτοῖς ὕδωρ νὰ πλυνθῶσιν, καὶ μόνον τροφὴν διδουσι τὴν ὀρυζαν. Ἀπαῖ καταδικασθέντες ὑφίστανται τὴν ποινήν των ἥτις εἶναι πάντοτε σωματικὴ. Διὰ κλοπὴν ἐλάσσονα τῶν 100 φράγκων, στιγματίζουσιν ἀνεξιτήτως τοὺς βραχίονας τοῦ ἐνόχου, διὰ μέτου ἐγκοπῶν πληρουμένων διὰ πυρίτιδος· ἐάν τις τρεῖς ὑποτροπιᾷ, ὑφίσταται ἐκάστοτε νέον στιγματισμόν, καὶ πρὸς τοῦτοις μαστιγούται ἐπὶ παρουσίᾳ χειρουργοῦ ὀρίζοντος, ἐν τῇ ἰδίᾳ στιγμῇ καὶ κατὰ τὴν ῥώμην τοῦ ἐνόχου, τὴν διάρκειαν τῆς τιμωρίας. Σημαντικώτεραι κλοπαὶ δύνανται νὰ τιμωρηθῶσι διὰ θανάτου. Ἐάν τις τιμωρηθῇ ἐλαφρῶς εἰκοσι καὶ τετράκις, καταδικάζεται ἐπίσης εἰς θάνατον.

Διάφοροι εἰσὶ τρόποι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς θανατικῆς ποινῆς· ἡ ἥττον ἐξουτελιστικὴ, εἶναι ἡ ἀποκεφάλισις, εἴτα ἐρχεται ἡ σταύρωσις διὰ τοὺς πατροκτόνους· τέλος οἱ ἐμπρησταὶ καίνονται ζῶντες. Οἱ ἀνωτέρου βαθμοῦ στρατιωτικοὶ δύνανται νὰ ζητήσωσι τὸ προνόμιον νὰ ἐκτελέσωσι τὸ Χάρα Κέρι ἥτοι ν' αὐτοκτονήσωσι ἀνοίγοντες τὴν κοιλίαν διὰ τοῦ ξίφους.

Δύσκολον εἶναι νὰ ὑπολογίσῃ τις ἀκριβῶς τὸν πληθυσμόν τῆς Ἰεδδούς· κατὰ τοὺς νεωτέρους περιηγητὰς ἀνέρχεται εἰς 1,200,000. Πολὺν χώρον κατέχουσιν οἱ ναοί, οἱ κῆποι, τὰ μέγαρα καὶ ἄλλα μεγάλα κτίρια, ἀλλ' αἱ κατοικίαι τῶν ἐγχωρίων εἰσὶν ἐλάχισται. Τὸ ἐμπορικὸν μέρος τῆς πόλεως φέρει τὸ ὄνομα Νιπὸν Βάσσι· διασχίζεται ὑπὸ τεσσάρων μεγάλων παραλλήλων ὁδῶν, διαπερυσῶν ἐν γωνίᾳ εὐθείᾳ εἰκοσίδυο ἑτέρας ὁδοὺς· πᾶσα δὲ περιστοιχίζεται ὑπὸ πλευστῶν διορύγων ἃς δύναται τις νὰ διέλθῃ ἐπὶ μεγάλων ξυλίνων γεφυρῶν.

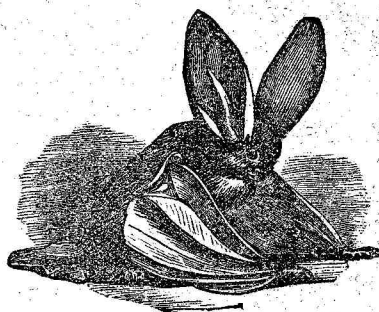
Τὸ Ἰεδδὸν εἶναι τὸ κέντρον πάσης βιομηχανίας ἰαπωνικῆς. Αἱ μηχαναὶ δὲν εἰσῆλθον ἔτι, ὥστε τεχνίται ἄνδρες καὶ γυναῖκες κατασκευάζουσι τὰ ἀντικείμενα ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν κατοικίαις· τῇ ἀληθείᾳ δὲ ἐκπλήσσεται τις βλέπων πως, ἄνευ τῆς βοήθειας τῶν ἀνακαλύψεων ἡμῶν καὶ τῶν νέων ἡμῶν μηχανημάτων, δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἐντελείας. Εἴρη ὃ μαχαίρια ἀμιλλῶνται πρὸς τὰ τοῦ Sheffield, ὑφάσματα δὲ μετὰξιν εἰσὶν ὡραῖα ὡς τὰ τῆς Λυῶνος καὶ Μάντσεστερ· εἰς δὲ τὰ ἐκ λάκκῃς εἶδη οὐδεὶς λαὸς δύναται νὰ ἀμιλλῇ πρὸς αὐτούς.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΙΓ'. — ΑΚΟΗ.

Ὁ ἦχος εἶπομεν, ἐξαπλῶναι εἰς πάσας τὰς διεθύνσεις δονισμούς. Ὅσῳ ὅθεν πλειότερους δονισμούς τὸ οὖς δύναται νὰ συλλάβῃ, τόσῳ μᾶλλον ὀξεῖα εἶναι ἡ ἀκοή. Ζῶα τινὰ ἔχοντα ἀνάγκην νὰ ἀκούωσι πολὺ καλὰ ἔχουσι πολὺ μεγάλα ὠτα. Ἰδοὺ ἐν ἡ μακρόωτος

νυκτερί. Θὰ ἀκούῃ παρὰ πολὺ καλὰ, διότι τὰ τερατώδη αὐτῆς ὠτα πρέπει νὰ συλλαμβάνωσι πλείστα τῶν κυμάτων τοῦ ἤχου. Θὰ ἠκούομεν καλλίτερον ἐάν τὰ ὠτα ἡμῶν ἦσαν μείζονα· ἀλλὰ μεγάλα ὠτα δὲν θὰ ἐφάνιντο

καλὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν· καὶ ἀκούομεν ἱκανῶς καλὰ συνήθως. Ἐνίοτε, ὅταν δὲν ἀκούωμεν τοσοῦτον διακεκριμένως ὡς ἐπιθυμοῦμεν, θέτομεν τὴν χεῖρα πρὸς τὸ οὖς, ὡς βλέπετε ἐπὶ τῆς παρατιθεμένης εἰκόνος. Τοῦτο βοηθεῖ

τὴν ἀκοὴν διότι σαρμάτῃ τὰ κύματα τοῦ ἤχου, καὶ τὰ στρέφει εἰς τὸ οὖς. Οἱ πολὺ κωφοὶ ἐνίοτε ἔχουσι σάλπιγγα. Μεταχειριζόμενοι ταύτην, στρέφουσι τὴν ἄκρην αὐτῆς πρὸς τὸ λαλοῦν πρόσωπον, ὥστε νὰ συλλαμβάνωσι τὰς δονήσεις, ἐνῷ

ὁ σωλὴν αὐτῆς εἶναι ἐντὸς τοῦ ὠτός.

Ζῶα τινὰ δύνανται νὰ στρέψωσι τὰ ὠτα αὐτῶν ὅσῳ ὥστε νὰ ἀκούωσι καλῶς ἐκ διαφόρων διεθύνσεων. Πόσον ταχέως ὁ ἵππος ὑψοῖ τὰ ὠτα αὐτοῦ ὅταν βλέπῃ ἢ ἀκούῃ τι ὑπερθέλει νὰ γνωρίσῃ πλειότερον· τότε δὲ δύναται νὰ στρέψῃ πρὸς τὰ ὀπίσω ὅταν οὕτω θέλῃ νὰ πράξῃ. Εἰς δεξιὰ ζῶα ὡς τὸν λαγῶν, τὸν κύνικλον, καὶ τὴν ἑλαφον, τὰ ὠτα εἰσὶν λίαν εὐκίνητα. Εἰσὶν ἐν προσοχῇ πάντοτε φοβούμενα τὸν κίνδυνον, ὃ δ' ἐλάχιστος ἦχος ἐλκύει τὰ ὠτα τῶν πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ. Τὰ ὠτα τῶν προσέτι εἰσὶ μεγάλα, ὥστε ἀκούουσι λίαν εὐκόλως.

Εἶπομεν πῶς ὁ ὀφθαλμὸς φυλάσσεται. Τὸ οὖς καλῶς ἐπίσης φυλάσσεται· οὐχὶ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτοῦ μέρος· τὸ ἐσωτεριον μέρος, ἔνθα ἡ ἀκοή πραγματικῶς

ται, λίαν καλῶς φυλάσσεται. Ἐνθυμείσθε ὅτι εἶπον ὑμῖν ὅτι ὑπάρχουσι διόδοι πλήρεις ὕγρου. Τὸ νεῦρον τῆς ἀκοῆς ἔχει τὰς λεπτὰς, καὶ τρυφεράς αὐτοῦ ἵνας ἐν ταῖς διόδοις ταύταις. Αἰσθάνονται τὴν δόνησιν τοῦ ὕγρου, καὶ λέγουσιν εἰς τὸ ὅς περὶ αὐτοῦ. Εἶναι ἀναγκάσιον τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ὀργάνου τῆς ἀκοῆς καλῶς νὰ φυλάσσεται διὰ τοῦτο αἱ διόδοι αὗται εἰσὶν ἐγκλησιζόμεναι ἐν τῷ σκληροτέρῳ τοῦ σώματος ὁστῶ.

Πρὸς τοῦτοις αὕτῃ ἡ εἰσοδος τοῦ ὠτός εἶναι καλῶς πεφρουρήμενη, καὶ κατὰ περιεργὸν τρόπον. Ὁ σωλὴν ὁ εἰς τὴν σάλπιγγα τοῦ ὠτός φέρων εἶναι πάντοτε ἀνοικτός, ὥς δὲ γινώσκετε οἱ κορσοὶ συνήθως εἰσέρχονται εἰς τοιαύτας ὁπὰς. Διὰ τὴν δὲ νομίζετε δὲν εἰσέρχονται συχνὰ ἐντὸς τοῦ ὠτός; Ὑπάρχει τι τὸ κωλύον αὐτοὺς, ἡ ἐκρέουσα ἀπὸ τοῦ ὠτός ὕγρὰ ὕλη. Πιθανῶς δὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν ὁσμὴν αὐτῆς, οὕτω δὲ ἅμα ἔλθουσιν εἰς τὴν εἰσοδον, ἐπιστρέφουσιν. Ἐνίοτε εἰσέρχεται τις ἐν αὐτῷ ἀλλὰ κωλύεται νὰ ἐπιφέρει πολλὴν βλάβην διὰ τῆς ἐκκρούσεως ἐν τῷ σωλὴν ὕλης. Ταχέως καλύπτεται ἐκ τῆς ὕλης ταύτης εἶναι δὲ τόσον κολλητικὴ ὥστε ἐμποδίζει τοῦτον νὰ κινηθῇ καὶ ἐπομένως νὰ φέρῃ βλάβην εἰς τὸν μηχανισμόν τοῦ ὠτός. Ἀποθνήσκει δὲ μετ' ὀλίγον, ἵσως ἐκ τῆς πικρότητος τῆς ἐν τῷ ὠτῷ ὕλης.

Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΜΟΥ

—

Χθὲς βράδυ ἐκαθόμουν
εἰς τὸ παράθυρό μου.
Νά· βλέπω ἀπὸ πλευρὸ μου
ἓνα πουλὶ μικρό.

Ἐτρώμαξα... τοῦ εἶπα·
—Τί θέλεις σὺ κοντά μου;
ἤλθες τὰ βάσανά μου
νὰ ψάλλωμε τὰ δύο;

—Ὅχι, μοῦ εἶπε, ὄχι·
σὺ βάσανα δὲν ἔχεις...
Γιατὶ τὴν ψὶ βρέχεις
μὲ δάκρυα πικρά;

—Εἶσαι πουλὶ ἄθωο·
δὲν ξέρεις σὺ ἀκόμα
πόσους κρατεῖ τὸ χῶμα
δικούς μου συγγενεῖς.

—Πουλὶ μικρὸ, δὲν ἔχω
ὁ δύστηνος πατέρα·
στὰ μνήμά του 'καὶ πέρα
κοιμᾶται εὐτυχής.

—Ἐγώ, μοῦ εἶπε, εἶμαι
πατέρας σου· μὴν κλαίης
μὴ τὴν καρδιά σου καίης,
παιδί μου ἄρρανό.

Νὰ τὸν ἰδῶ γυρίζω....
κυττάζω ἀπὸ πλευρὸ μου....
'βρέθηκα μοναχά μου....
μὲ τὴν πικρὴ χαρὰ!

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Γ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ.

—

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ψάλτης προσεκάλεσεν εἰς εὐωχίαν τρεῖς συναδελφούς του. Ὅτε δὲ μετὰ διάφορα φαγητὰ προσεφέρθη καὶ εἰς ἰχθύς ὁ μὲν εἰς εἶπεν· «Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται» καὶ ἀπέκοψε καὶ ἔλαβε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἰχθύος· ὁ δὲ δεῦτερος εἰπὼν «Ἰδοὺ ὁ Μεσσίας ἔρχεται», ἔλαβε τὴν κοιλίαν· ὁ δὲ τρίτος ἐπείπων «Καὶ τὸ Σουδάριον αὐτοῦ» ἔλαβε τὴν οὐράν. Τότε ὁ δυστυχὴς οἰκοδοσότης, ἀγανακτῆσας διὰ τὴν ἀναίδειάν των ἀνεφώνησε «Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἀδικίαν ταύτην καὶ ὠργίσθη, καὶ ἔβρεξεν πῦρ καὶ φωτίαν καὶ κατέκαυσε τὰ Σόδομα καὶ Γόμορα», καὶ συνάμα ἀναλαβὼν τὸ παρρακείμενον πύραυρον, ἐπέχυσε τὸ πῦρ ἐπ' αὐτούς.

—Προσεκάλεσέ τις φίλους του εἰς δεῖπνον· ὅτε δὲ καὶ ὁ μικρὸς υἱὸς του παρεκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν, ὁ πατήρ τὸν εἶπε. «Σὺ πρέπει νὰ φάγῃς ἰδίᾳ, διότι δὲν ἔχεις μυστάκια ὡς ἡμεῖς» Τὸ παιδίον λυπούμενον ἀπεμακρύνθη, καὶ κλαῖον ἤρχισεν νὰ τρώγῃ μόνον ἐν τῷ μαγειρίῳ τὸ φαγητὸν τὸ ὅποιον τῷ ἐδόθη. Ἐπειδὴ δὲ ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸ ἡ γαλῆ καὶ νιαουρίζουσα ἐζήτει τροφήν, τὸ παιδίον ὠργίσθη καὶ ἐδίδωξεν αὐτὴν εἰπὼν· «Ἐσὺ ἔχεις μυστάκια, ὑπάγε νὰ φάγῃς μὲ τὸν πατέρα μου.»

—Ἐάν ἐπιθυμῇς νὰ βεβαιωθῇς περὶ τῆς εὐλικρινείας τῶν φίλων σου πειράσθητι νὰ δανεισθῇς χρήματα παρ' αὐτῶν. Ἴσως δὲν θὰ γείνης πλουσιότερος μετὰ τὸ πείραμα, ἀλλ' ἀναμφιβόλως θὰ γείνης σοφώτερος.

—Ἐάν ἦτο τις γίγας ἱκανὸς μέγας, καὶ ἔρριπτε τὴν χεῖρα ἐν τῷ καιομένῳ ἡλίῳ, θὰ ἐχρηάζοντο 135 ἔτη ὅπως ἡ αἰσθησις τῆς καύσεως διέλθῃ ἀπὸ τοῦ βραχίονος εἰς τὸν ἐγκέφαλον, καὶ 135 ἔτη προτοῦ τὸ νεῦρον ἀπὸ τοῦ ἐγκεφαλοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς μῦς, καὶ νὰ εἴπῃ αὐτοῖς νὰ ἀποσύρῳ τὴν χεῖρα ἔξω τῆς φλογός.

—Ἀρχαία· δρούινος καθεδρά, ἐν ἣ λέγεται· ὅτι ὁ Σακαί-σπῆρ ἐκαθέζετο ἐνῷ ἔγραφε τὰ πλεῖστα τῶν δραμάτων του, ἐπωλήθη ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ ἀντὶ διακοσίων εἰκοσι πέντε δολλαρίων. Ἀντίτυπον τῆς εἰς φύλλον ἐκδόσεως οὐχὶ δὲ καὶ πληθρες, τῶν δραμάτων του τοῦ ἔτους 1623 ἀπέφερε ὀκτακόσια πέντε δολλάρια.

—Ὁ λόρδος Coleridge ἐν προσλαλίᾳ τινι πρὸς τὸ μέγα ὀρκωτὸν δικαστήριον τοῦ Δούργαν, τῆς Ἀγγλίας, ἐσχάτως γενομένη, ἐξέθηκεν ὅτι ἡ πείρα αὐτοῦ ὡς δικαστοῦ ἐπληροφόρησεν αὐτόν ὅτι ἐγκλήματα βίας πάντα ἔχουσι τὴν ἀρχὴν των εἰς τὴν μέσθην, καὶ ὅτι ἐάν ἡ Ἀγγλία ἦτο ἐγκρατής τὰ ἐννέα δέκατα τῶν φυλακῶν τῆς θά ἠδύνατο νὰ κλεισθῶσιν.

Ἀόσις Γρίφου 8*

Μολων—λα—βε=Μολὼν λαβέ.

Ἐλυσαν δὲ τοῦτον οἱ κκ. Π. Ι. Μαλεδίτης καὶ Κ. Θ. Παππαλουκᾶς (Πάτραι).

Ἀόσις Αἰνίγματος Ζ'

Σέριφος—ἔριφος—Γρίφος—ῥιφος—Φῶς.

Ἐλυσαν αὐτὰ οἱ κκ. Κ. Θ. Παππαλουκᾶς, Α. Γ. Γιαννῶ-πουλος, Χ. Α. Κανελλόπουλος. Π. Ι. Μαλεδίτης (Πάτραι) Ν. Δ. Χαρίτος (Μεσολόγγιον) καὶ ἡ κ. Β. Ε. Ἰωάννου.

Ἀόσις Αἰνίγματος Η'.

* Ἀθηνᾶ—ᾄθω—θῖν—κα—Ἀθῆναι.

* Ὁ Γρίφος 8 εἶναι ἔργον τοῦ κ. Α. Γ. Μινωάτου, ἐκ Ζακύνθου. Ἡ δημοσίευσίς των λυτῶν ἀνεβλήθη μέχρι τοῦ φύλλου τούτου ἐνεκα ἀπουσίας τῆς διευθύνσεως.